

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L 1.250

Letna naročnina L 2.500

Letna inozemstvo L 3.500

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXI. - Štev. 19 (1049)

Gorica - četrtek, 8. maja 1969 - Trst

Posamezna številka L 50

VELIK PROBLEM KRISTUSOVE CERKVE

Obširna so področja v današnjem svetu, kjer bi bilo treba obnoviti ali poživiti Jezusovo prisotnost, a je ni mogoče uresničiti, ker manjka človeških moči.

Gre za eno najtežjih vprašanj, ker gre za ljudi, ki naj bi se v duhovništvu popolnoma posvetili oznanjanju evangelija, vodstvu vernikov in opravljanju božjega česčenja kot pravi duhovniki nove zaveze, ki so deležni Kristusovega sredništva. Drugi vatikanski koncil je jasno pokazal, da so katoliški laiki odgovorni za posvečitev sveta, a povedal je tudi, da so škofje in duhovniki vodniki, kajti le oni morajo oznanjati Kristusov nauk, da bi vse zemsko življenje in dejavnost vernikov prevečevala luč evangelija.

Problem poklicev je problem ljudi, ki naj bi s svojim verskim življenjem dajali jasen in edinstven dokaz, da sveta ni mogoče spremeniti in ga darovati Bogu brez duha osmerih blagov.

Tu je problem mladih ljudi, ki se znajo iztrgati iz toka sveta in se odpovedati praznemu uživanju, da se morejo darovati Kristusu z močjo svoje duhovne svežosti, da postanejo njegovi služabniki in delivci božjih skrivnosti kot pravi pastirji duš, po zgledu našega Gospoda Jezusa Kristusa, Učitelja, Duhovnika in Pastirja.

To je problem vsega božjega ljudstva, ki živi in deluje po župnijah ter raznih ustanovah. Z zvestim življenjem po evangeliju naj pospešuje duhovniške poklice. V ta namen naj verniki tudi vztrajno molijo in uporabljajo vsa druga sredstva, ki jih imajo na razpolago, da bi Cerkev imela vedno dovolj duhovnikov, da bo mogla izpolniti svoje božje poslanstvo.

Končno je to problem celotne družbe, v kateri živi in se oblikuje mladina. To je problem krščanskih družin, ki so, če živijo po veri in krščanski ljubezni, prva semenišča, kakor nas učil stari krščanska tradicija. Cerkvi so dale tako družine toliko svetnikov in v njih tudi še danes poganjajo pristni poklici, moški in ženski. Družina pospešuje razvoj poklicev, jih varuje in pomaga, da pod vplivom božje milosti dozori v krasne sadove, ki prinašajo korist vsemu božjemu ljudstvu.

Zato se sv. oče Pavel VI. v posebni poslanici, ki jo je napisal za letošnji svetovni dan duhovnih poklicev, ponovno obrača na vso veliko katoliško družino in ponavlja Jezusovo prošnjo: »Zanje prosim... Posveti jih z resnico; tvoja beseda je resnica. Kakor si mene poslal na svet, sem tudi jaz nje poslal v svet. In zanje se jaz darujem, da bodo tudi oni posvečeni z resnico. A ne prosim samo zanje, ampak tudi za tiste, ki bodo po njih besedi vame verovali, da bodo vsi eno, kakor ti, Oče, v meni in jaz v tebi, da bodo tudi oni v nama eno, da bo svet veroval, da si me ti poslal« (Jan 17, 9; 17-21).

PROSNJE SV. OČETA

V nadaljevanju se sv. oče predvsem obrača na škofo in jih prosi, naj začutijo njegovo skrb za poklice in naj posvečajo duhovniškim in redovniškim poklicem trajno skrb. Njim zaupane škofije bodo mogle imeti polno krščansko življenje, le če bodo imeli zadostno število tistih, ki se nepreklicno posvetijo Bogu. Škofje naj zato skrbijo, da bodo semenišča svetišča molitve, šola svetosti in učenosti. V semeniščih naj se oblikujejo trdni značaji, ki se ne uklanjajo vsakemu vetru, ampak so pripravljeno dati svoje moči Cerkvi na razpolago. Škofje naj spremenjajo božji klic v srcih mladine, a pozorni naj bodo tudi na božji klic v odraslih, ki se v današnjih časih vedno pogosteje pojavlja.

Sv. oče nato prosi duhovnike, ki so nenadomestljivi pomočniki škofov, naj s svojo besedo in s pričevanjem svojega življenja pokažejo vernikom, kako nekaj velikega je duhovniški poklic, kako potrebno je duhovnikovo delo in kako naj usmerjajo v duhovništvo tiste, ki so vredni in sposobni.

Sv. oče prosi tudi katoliške vzgojitelje,

učitelje, profesorje, naj skrbno vodijo dijake, v katerih so odkrili znake duhovniškega poklica.

Sv. oče govori krščanskim družinam, krščanskim zakoncem. Ponavlja jim besede, ki jih je svoj čas govoril novoporočencem papež Pij XII.: »Kaj boste naredili, če bi prišel božji Učenik in bi vas prosil, da mu odstopite sina ali hčer, da ju izoblikuje v duhovnika ali redovnico? V božjem imenu vas rotim, da v takem primeru ne zapirate sebično vrat božjemu klicu. Vi ne morete poznati delovanja božjega sonca v srcih vaših otrok. Srce ima skrivnostne globine, ki jih ne moreta poznati ne oče ne mati. Sv. Duh je, ki podpira našo slabost in prosi za nas z neizrekljivimi vzdihli: On preiskuje srca in ve, po čem srce hrepeni.«

BESEDA MLADIM LJUDEM

Zadnja beseda v poslanici sv. očeta pa velja mladim ljudem. »Vi, mladi, prisluhnite Kristusovemu klicu, ki vas vabi na polje dela!« Srca mladih ljudi so danes bolj kot kdaj koli pripravljena, da sprejmejo božji klic, ker so odprta vrata resnici in hočejo biti velikodušna. Velika večina mladih ljudi sedanje dobe noče lepih besed, ampak dejanj. Z osebno žrtvijo hočejo prispevati, da se gradi nov, boljši svet. Cerkev obzirno prosi za njihovo pomoč in jim odkriva obširna področja dela. Kaže jim na ljudi, ki jih želeja po resnici. Kaže jim na množice po mestih in deželi, na ljudi, ki jim glad razjeda telesne moči, na bolnike, gobavce. Z besedami evangeljske prilike hoče preglasiti zapeljivi glas uživanja in egoizma: »Zakaj stojite ves dan brez dela? Pojdite tudi vi v moj vinograd!«

Sv. oče zaključuje svojo poslanico z besedami: »Glejte, predragi bratje, vse to je privrelo iz mojega srca ob svetovnem dnevu molitve za duhovne poklice. Naj Gospod spremlja moje besede in jim daje moč, da bi vzbudile nove moči, ki bi zavestno z veseljem odgovorile božjemu klicu. Prosim vas, da bi goreče prosili Gospoda, naj pošlje delavcev na svojo žetev!«

Portugalska in njene kolonije

Antonio di Oliveira Salazar je 28. aprila slavil svoj osemdeseti rojstni dan. »Slavilo pravzaprav ni prava beseda. Mož, ki je s trdo roko štiri desetletja vodil Portugalsko, se namreč svojega rojstnega dne ni sploh zavedel. Napol paraliziran pride vsak dan po eno uro ali dve do zavesti, tedaj sprejema obiske, narekuje pisma in daje ukaze, prepričan, da je še vedno prvi minister. Niti ne slutiti, da ga je že pred meseci nasledil Marcelo Caetano.

Ministrski predsednik Caetano, za katelega na Portugalskem menijo, da zavija na levo (kar pomeni v portugalskem primeru, da previdno uvaja prve poteze demokracije), se je pred kratkim vrnil z uradnega potovanja po afriških kolonijah. Zgodilo se je prvič, da je kakšni portugalske vlade obiskal prekomorske posesti. Portugalski vsi brez izjeme trdijo, da njihove posesti v Afriki in drugod po svetu sploh niso kolonije, ampak le čezmorske pokrajine, kjer imajo domačini iste državljanke pravice kot Portugalski. Ideja o »svečasnih družbi« je Portugalcem sploh pri srcu in jo tudi zavestno izvajajo. Portugalca ničesar ne moti, da se ne bi rasno mešal s črnecem. To se najbolj vidi v Braziliji, ki je bila nekdanja portugalska kolonija in je mešanec (mulatov) dosti več kot pa čistih belcev.

Toda črni prebivalci portugalskih kolonij v Afriki Gvineje, Angole in Mozambika so očitno drugačnega mnenja kot Portugalski. Res so pravno izenačeni z njimi, toda praktično so jim vsa pomembnejša mesta v javni upravi in gospodarstvu nedostopna. Zato je leta 1960 v vseh tem omenjenih kolonijah vzplamtel boj za neodvisnost, ki sicer razen v Gvi-

Ruski maršali silijo v ospredje

Ze dalj časa vzbujajo v Moskvi veliko pozornost uvodniki v glasilu rdeče armade »Krasnaja zvezda«. Pišejo jih maršali in vsi se končujejo v ugotovitvah, da moderna strategija ne dopušča, da bi partijski politbiro ukazoval generalom in maršalom, kajti moderno vojskovanje terja tolikšno opremo, da civilisti zanj niso sposobni.

Inozemski poročevalci so mogli od blizu opazovati, kaj se je v Moskvi godilo v noči na 16. avgust 1968, ko se je sklepalo o vdoru sovjetske vojske v Prago. Politbiro je zasedal vso noč in pod pritiskom maršalov sta Brežnev in Kosigin morala zlomiti odpor Suslova in Seljepina, nakar sta maršala Grečko, vojni minister, in Jakubovski, poveljnik armad varšavskega pakta, dobila proste roke, naj s Češkoslovaško opravita po svoje.

Po češkoslovaški invaziji so skušali izsiliti kapitulacijo Dubčeka najprej razni odposlanci moskovskega zunanjega ministrstva, pa očitno z malo uspeha. Nato je vso stvar vzel v roke maršal Grečko. Vedno bolj pogosto je prihajal v Prago in klical češkoslovaške voditelje na razgovore v glavni stan sovjetske vojske pri Pragi. Tik pred Dubčekom padcem je spet prišel. Izgovor so mu nudile protisovjetske manifestacije konec marca v Pragi. To pot je šel njegov vijak do konca: Dubček je moral mesto prepustiti Husaku.

VOJNO VZDUŠJE V RUSIJI

Kako narašča premoč maršalov v Sovjetski zvezi, se je v Moskvi prvič opazilo v oktobru leta 1964, ko je bila politična usoda Hruščeva od njih odvisna. Maršali so bili nevoljni, da je Hruščev tako

»umazal« Stalina, zlasti kar se tiče nepripravljenosti ruskih armad na Hitlerjev napad, zato so potegnili s Hruščevimi nasprotniki in ga tako politično onemogočili.

Dogodki okoli zasedbe Češkoslovaške so tudi Brežnjevu kot glavnemu tajniku partije občutno zožili vpliv in oblast. Prvič po Berijevi likvidaciji v letu 1954 je moral sprejeti v centralni komite šefa tajne policije generala Jurija Adropova in generala Dimitrija Ustinova, načelnika sovjetske vojninske službe v inozemstvu. Sovjetska zveza se spreminja v deželo vedno hujše vojaške pripravljenosti. Namesto moderne glasbe ali odlomkov iz znanih filmov prenašajo radijske postaje dan na dan vojaške koračnice.

Vedno bolj se utrjuje v zahodnih krogih mnenje, da je bil vojaški spopad ob reki Usuri na Daljnem Vzhodu organiziran v Moskvi, pa ne v prvi vrsti kot izzivanje Kitajske, temveč za notranjo uporabo, saj je »dvorni pesnik« Jevtušenko že začel objavljati vzpodbudne domoljubne verzice, kjer opeva slavo ruskih vojakov na »budni straži« pri Usuriju. V resnici gre samo za poživitev in dvig vojnega razpoloženja v evropskem delu Rusije, kajti današnja Moskva se vojne na Daljnem Vzhodu izogiba enako skrbno kot

nekdanj ruski carji. Proti Kitajski je še vedno diplomacija na prvem mestu, potem pridejo šele vojaške možnosti.

EVROPA GLAVNI CILJ KOMUNIZMA

Sicer pa drugače biti ne more. Kitajci imajo pod orožjem vsega tri milijone vojakov (država s 700 milijoni bi jih morala imeti vsaj 70 milijonov), opremljenih s starihim orožjem; na osem tisoč kilometrov dolgo mejo s Kitajsko pa je sovjetsko poveljstvo poslalo do sedaj samo 300.000 vojakov. Jedro sovjetskih čet se še vedno nahaja v Evropi in to ne slučajno.

Tako za sovjetski kakor tudi za kitajski komunizem ostane glavni cilj Evropa; če ne bi bilo tako, bi tudi ne bilo prišlo do sovjetskega vdora v Češkoslovaško. Vprašanje zmage komunizma nad vsem svetom se bo odločilo v Evropi, kjer že zori komunistom jabolko, ne sicer zaradi uspehov komunizma kot takega kakor zaradi rušenja vseh njenih struktur, tudi cerkvenih, in zaradi čudnega zadržanja večine demokratskega sveta, ki hoče na vsak način sebe prepričati, da komunizem ni več napadalen, da se razkrajja, razvija v demokracijo in postaja človečanski. Prav to pa si želijo komunisti iz Moskve.

TRAGEDIJA SEVERNE IRSKE

Prvega maja je postal major James Chester Clark šef unionistične stranke severnoirske pokrajine Ulster, katera je zadnje mesece postala žalostno znana zaradi krvavih neredov in spopadov, ki jih povzročata verska nestrpnost protestantov proti katoličanom. Dosedanji voditelj unionistične stranke in istočasno predsednik ulsterske vlade kapetan Terence O'Neil je bil namreč odstopil, ko je spoznal, da ga niti lastna stranka ne podpira v zadostni meri.

Tragedija kapetana O'Neila je tragedija Severne Irske, dežele, ki je razklana sama v sebi, ki jo je čas prehitel in noče razumeti, da ni mogoče živeti samo sklicujoč se na preteklost. Ta preteklost sega nazaj v leto 1690, ko so združene protestantske sile pod poveljstvom Viljema III. Oranškega porazile katoliške irske sile pod poveljstvom izgnanega britanskega kralja Jakoba II. S to zmago — oziroma porazom katoličanov — je bila zagotovljena prevlada protestantske Anglije po vsej Irski, predvsem pa v šestih grofijah Ulstra, kjer je bil najbolj gosto naseljen protestantski živelj z britanskega otoka.

Do današnjega dne se protestantom zmracni pred očmi, če slišijo besedo »papež«. Še danes so ulsterski protestanti prepričani, da je njihova vera ogrožena od »papistov«, ki vladajo v svobodni Irski. Zato se še vedno ponavljajo krvavi pretepi, komaj katoličani malo dvignejo svoje glave v obrambo svojih teptanih pravic in policija, ki je protestantska, krepko tolče po glavah »izdajalskih papistov«.

V Ulstru je več oblik zastopavanja katoličanov: pri dodeljevanju stanovanj, pri zaposlitvi in pri političnih pravicah. Med katoličani je povprečno dvakrat več brezposelnih kot med protestanti. Pri dodeljevanju stanovanj se dogajajo vnebovpijoče krivice. Kdor pa nima stanovanja, nepremičnin ali donosnega poklica, pa sploh voliti ne sme na občinskih volitvah. Prizadeti so v glavnem katoličani.

V takem ozračju medsebojnega nezaupanja in krvavega sovraštva se je odločil 54-letni dobronamerni kapetan O'Neil za

politiko socialnih, gospodarskih in političnih reform. Spoznal je, da poldrug milijon prebivalcev ne more stalno živeti v ozračju spopadov in negotovosti. Toda ko se je O'Neil previdno lotil nameravnih reform, je završalo. Milijon protestantov se je zbal za svoje družbene privilegije. Strah pred papežem je le pretevela, da ne izgubijo ničesar tega, kar brez truda in nezasluzeno uživajo.

O'Neil je razpisal volitve, ki pa so le to pokazale, da je dežela razklana ne samo med katoličane in protestante, kar je zmeraj bila, ampak da je prišlo do razkola med samimi protestanti. Saj je O'Neil v svojem rojstnem volilnem okraju komaj zmagal nad svojim tekmečem verskim fanatikom pastorjem Ianom Paisleyem. O'Neila pa niso podprli niti katoličani. Ne zaupajo mu, ker so prepričani, da O'Neil po svoji vzgoji, značaju in zvezah ni zmožen popeljati Severne Irske iz sedanjega sovraštva v boljšo prihodnost. Tudi irski primas nadškof in kardinal iz Armagha, William Conway meni, da zna O'Neil sicer zelo lepo govoriti, ne stori pa ničesar proti diskriminaciji katoličanov.

Zato pa je vzbudila tem večjo pozornost politična zmaga 21-letne študentke Bernadette Devlin, ki je bila izvoljena za poslanka okraja Mild-Ulster v londonski parlament. Kako je uspela? Najprej je šla med protestante. Sprva so jo s kamni odgnali. Pa se je vrnila in toliko časa vztrajala, da so jo začeli poslušati. Nato je obiskala katoličane in jih prepričala, da se morajo povezati vsi zatirani in preprosti ljudje brez ozira na versko prepričanje. Njen prvi nastop v londonskem parlamentu je bil nato pravo njeno osebno zmagoslavje. Doživela je aplavz kot malokdo že izkušenih politikov.

Bernadette Devlin je dosegla to — kar kapetan O'Neil ni dosegel — da bi prepričal katoličane in protestante, da bi glasovali zanj. Toda on ni hodil po vaseh in oznanjal sprave kakor Devlinova. In če bo Severna Irska kdaj postala spokojna in cvetoča dežela, bo to zaslug ljudi kot je Bernadette Devlin.

Nova cerkev v Idriji Nadškofov obisk v Barkovljah

Idrija ima zopet po četrto stoletju svojo župno cerkev. Prejšnja, ki je bila zgrajena leta 1751, je bila med vojno porušena in so zato morali imeti do zdaj bogoslužje zdaj tu zdaj tam v manjših podružnih cerkvah.

Dne 1. maja je škof dr. Jenko posvetil novo cerkev v čast sv. Jožefu Delavcu. Postavljena je na kraju, kjer je bila prej cerkev sv. Križa sredi nekdanjega pokopališča. Idrijsko mesto je lahko ponosno na novo stavbo, saj je to najmodernejše poslopje, ki pa lepo vpada v svojo okolico. Obdaja jo zelenje in ob levi strani reka Idrija, v ozadju cerkev sv. Antona, postavljena na grič prav ob srečanju treh dolin; reke Nikove, doline Idrije proti Cerku in doline, ki vodi skozi Zalo proti Logatcu.

Idrijčani so težko čakali na ta dan. Ko je pretekli tork prišla iz Ljubljane komisija, da stavbo pregleda in izda dovoljenje za bogoslužno uporabo, se je pred novo cerkvijo začela zbirati množica ljudi. In ko so zvedeli, da je bilo dovoljenje podpisano, so takoj napolnili cerkev in kar sami od sebe z vso dušo zapeli »Hvala večnemu Bogu«. Nato so si pa zavihali

posvetil cerkev in oltar ter somaševal na njem skupno z župnikom dekanom J. Filipičem, ki je bil duša vsega dela in skrbi, ter škofijskim kanclerjem msgr. Kobalom. Obred je povzdignila skupina okrog 20 parov narodnih noš, ki so prišle s Kranjskega. Obrede je spremljal domači zbor, ljudsko petje in zbor bogoslovcev, ki so peli mašne speve.

Zvečer je pa govoril v cerkvi o krščanstvu dr. Alojz Rebula iz Trsta. »Klicarji-bogoslovci pa so izvedli nabožno moderno glasbo kot so jo že odpeli na nedeljo za poklice v našem goriškem »Katoliškem domu«. Naslednje večere bosta še govorila dr. Janžekovič o smislu življenja in dr. Fajdiga o povezavi med znanostjo in vero, oba profesorja teološke fakultete v Ljubljani.

Takoj drugi dan po posvečenju cerkve je škof dr. Jenko podelil okrog 200 otrokom zakrament sv. birme in se je tudi pričel sv. misijon za duhovno obnovo župnije. Vse slovesnosti pa se bodo zaključile 13. julija z novo mašo idrijskega rojaka.

Idriji čestitamo k lepi in moderni novi cerkvi ter požrtvovalnosti njenih prebival-

V nedeljo, 4. maja je tržaški nadškof obiskal župnijo Barkovlje. Najprej se je srečal s slovenskimi verniki, za katere je maševal in pridigal ob 8. uri. Pred cerkvenimi vrati so ga pozdravili otroci in mu poklonili šopek cvetic. Tudi pri srečanju po maši v župnijski dvorani so imeli najprej otroci svojo besedo z dvema pesmima.

V dvorani je g. nadškofa pozdravil g. kaplan Anton Surina, ki je med drugim dejal:

»Pastirski obisk ima gotovo tudi ta namen, da se najvišjemu pastirju in očetu škofije nudi prilika pristranskega pogovora s svojimi verniki. Prav zato smo Vas sem povabili.

Verske razmere slovenskih vernikov v Barkovljah so Vam do podrobnosti znane, vendar dovolite, da Vam v kratkih obrisih orišem našo skupno versko dejavnost.

Koncil je poudaril, da nam mora biti sveta maša — fons et culmen — središče našega bogoslužja in verske dejavnosti. Tega se zavedajo naši verniki. V lepem številu, čeprav ne v zadostnem, obiskujejo službo božjo. Sodelovanje vernikov pri sveti maši je hvalevredno. Skupno molimo in pojemo. Nekateri naši mladeniči z gledno in pobožno pomagajo pri službi božji s tem, da vodijo ljudsko petje in molitve ter berejo božjo besedo. Imamo tudi lep cerkveni zbor, ki večkrat na leto nastopa s svojim ubranim petjem.

Dodati moram še to: Naši verniki čutijo vso ljubezen do lastne cerkve in župnije. Krasitev oltarjev in skrb za cerkevno perilo je skoraj v celoti v rokah nekaterih naših žena. Precej razgiban je apostolat dobrega tiska.

Pri božji daritvi vedno bolj spoznavamo našo duhovno povezanost z našimi brati, ki se bolj ali manj nahajajo v bolj kritičnih ekonomskih razmerah. Zanje skrbi Vincencijeva konferenca s svojo zelo živo delavnostjo.

Bratovščina rožnega venca z mnogoštevilnimi člani je pa živ dokaz naše ljubezni do nebeške Matere.

Kljub velikim težavam smo začeli tudi z mladinskimi organizacijami. Imamo že prve člane in članice skavtskih organizacij.

Naša žalost je pa ta, da mnogi naši bratje živijo daleč od Cerkve in njenega verskega življenja. Z molitvijo, z glednim življenjem, z dobro besedo skušamo vplivati tudi na te naše brate, ki so nam zelo pri srcu.

Vaša in naša želja, Vaša in naša skrb

je, da postane naše versko in župnijsko življenje vedno bolj razgibano in duhovno plodovito.

G. nadškof se je kratko zahvalil vsem tistim, ki so pripravili to lepo srečanje, in vsem, ki se žrtvujejo za versko življenje v župniji. Poudaril je, da mu je župnija Barkovlje zelo pri srcu.

Za konec so šolski otroci zapeli še štiri pesmi.

Lepo je bilo!

L. S.

PROSVETNO DRUŠTVO »STANDREZ«

BO UPRIZORILO V
KATOLISKEM DOMU
V GORICI

V CETRTEK 15. MAJA OB 17,30
LJUDSKO IGRO,
PRIREJENO PO POVESTI
J. KERSNIKA

TESTAMENT

V STIRIH DEJANJH
REZIJA: ALEKSII PREGARC

Protekcija ga je pogubila

Msgr. Ivan Illich, ki je prišel zaradi svojevoljnih stališč v spor s Kongregacijo za verski nauk

Veliko se zadnje čase piše o msgr. Ivana Illichu, ki je v mehiškem mestu Cuernavaca ravnatelj zavoda, ki naj bi severnoameriške duhovnike usposabljal za apostolsko delo v državah Južne Amerike, pa je prišel navzkriž s Sv. sedežem, tako da je kardinal Šeper, prefekt sv. kongregacije za verski nauk, duhovnikom in redovnikom prepovedal obiskovanje tega zavoda.

Msgr. Illich sem spoznal leta 1954 na otoku Portorico, kjer je bil podravnatelj na tamkajšnji katoliški univerzi. Govoril je lepo hrvaščino. Meni se je takoj spočel zelo čudno zdelo, kako je mogel hrvaški duhovnik, ki je šele pred kratkim prišel iz Evrope in še trideset let ni izpolnil, dobiti tako hitro tako visok položaj. Povedali so mi, da se ne izdaja za Hrvata, temveč za Dunajčana. Res je bil rojen na Dunaju. Oče je bil Dalmatinec, mati pa španska judinja. Tega slednjega se ni dalo sploh skrivati, saj je že monsignorjev nos jasno pričal, da se po njem pretaka žlahtna judovska kri.

Ni mi znano, kako si je mogel msgr. Illich takoj po prihodu v New York pridobiti zaupanje pokojnega kardinala Spellmana. Dejstvo je, da ga je kardinal kaj hitro poslal na Portorico kot svojega zaupnika, da namreč vodi upravne posle na ondotni katoliški univerzi, ki jo je Spellman gmotno zelo podpiral.

Nepričakovano pa je dr. Illich postal monsignor. Vsi smo se temu čudili. Portorico namreč ne spada pod papeškega delegata v Washingtonu, marveč ker se na otoku špansko govori, pod apostolsko nunciaturu na Santo Domingo. Ta pa ni ničesar vedela, odkod to imenovanje. Tako se je izkazalo, da je bil kardinal Spellman tisti, ki je svojemu miljenčku to čast preskrbel. Na univerzi so bili zaradi tega imenovanja v zadregi: njen rektor, redovnik-marist p. Miller je bil brez kakega častnega naslova, ker ga kot redovnik tudi ne more imeti, mladi vicerektor pa je pompozno nastopal v monsignorskem veličju. Pa je bilo treba potrpeti, kajti pogačo za univerzo je delil kardinal Spellman.

Pri volitvah na Portorico leta 1960 je prvi nastopila nova Krščansko-demokratska stranka, ki sta jo oba otoška škofa odločno podprla. Vodilna »Ljudska stranka« je namreč zagovarjala ideje, ki so bile malo krščanske, npr. da mora oblast podpirati preprečevanje spočetja in da je za državo moralno to, kar večina odobri. Škofa nista videla drugega izhoda kot da dasta pobudo za ustanovitev nove stranke, ki naj bi se borila za uveljavljanje krščanskih načel v javnem življenju. Msgr. Illich je proti škofoma potegnil z voditeljem »Ljudske stranke« Muñoz Martinom, nakar sta ga oba škofa odsvolila z univerze, čeprav sta se zavedala, da s tem tvegata zamero pri newyorškem kardinalu.

Msgr. Illich se je vrnil v New York, nekaj časa učil na Fordhamski univerzi, nato pa dosegel, da ga je vodstvo uni-

verze imenovalo za rektorja zavoda v Mehiki, kjer naj bi se duhovniki in redovniki iz ZDA pripravljali za svoj apostolat v Južni Ameriki. V novem zavodu pa so kmalu začeli prevladovati razni laiki z nič kaj pravovernimi idejami. Sam msgr. Illich je začel napadati severnoameriške škofe, češ da uganjajo kolonializem, ko hočejo vedeti, kako se njihove podpore uporabijo, čeprav mu je bilo že kot vice-rektorju katoliške univerze na Portorico dobro znano, da je v Južni Ameriki zelo potrebna kontrola tudi nad škofi, če naj poslani denar res gre za to, za kar je bil zbran in namenjen.

Zaradi čudnih idej, ki so se širile iz zavoda v mestu Cuernavaca, pa tudi zaradi nekkih pritožb moralnega značaja proti omenjenemu zavodu — ne proti msgr. Illichu osebno — so leta 1967 vsi mehiški škofje naprosili kardinala Spellmana, naj msgr. Illichu odpokliče, toda kardinal se je za svojega varovanca odločno zavzel in odpisal, da ga bo odpoklical le, če se mu predložijo bolj tehtni razlogi.

Po smrti kardinala je takratni upravitelj newyorške nadškofije msgr. Maguire ukazal msgr. Illichu, naj se nemudoma vrne v New York, a monsignor se je ukažu uprl in dal objaviti, da »se do nadaljnega odpoveduje izvrševanju duhovske službe«, kar je z drugimi besedami pomenilo, da se je proglasil za laika. Ni čuda, da je nato kardinal Šeper duhovnikom in redovnikom prepovedal, da se obiskujejo sporni zavod, kar je dalo msgr. Illichu novo priliko, da je začel smešiti ravnanje kongregacije za verski nauk (bivši sv. oficij) in dajati laičkim listom Vatikanu sovražne izjave, ki se za katoliškega duhovnika nikakor ne spodobijo. Tudi slovenski tržaški dnevnik jih je že večkrat objavil in to ne z malo zadovoljstva.

Res škoda nadarjenega in podjetnega duhovnika, ki bi lahko še toliko dobrega storil za Cerkev, pa zdaj še tisto, kar je bil zgradil, podira. Ko pomislim, kako je po protekciji zelo mlad prišel do visokih časti, si ne morem kaj, da se ne bi spomnil besed modrega Siraha v sv. pismu Stare zaveze: »Neukročen konj se ne da voditi in samopašen sin bo predrzen. Le gladi sina, in on te go strahoval, le poigravaj se z njim in žalil te bo.«

Dr. Franc Blatnik SDB

UTRIP CERKVE

Bilanca petletnih duhovniških izstopov

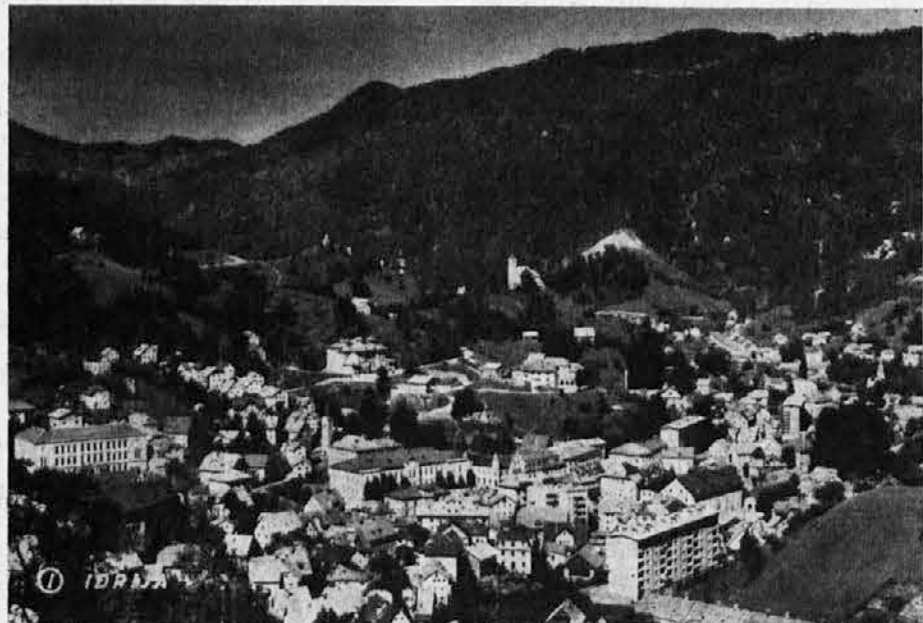
Zadnje čase se veliko govori in piše o duhovniških izstopih. Pa se mnogo protirava. V Nemčiji je npr. 25.000 svetnih in redovnih duhovnikov. V letih 1964 do 1968 jih je zapustilo svojo službo 300, t. j. komaj 1,2%. Odstotki so nekoliko močnejši pri redovnikih kot pri svetnih duhovnikih. V enem letu je izstopilo največ 53 redovnikov, svetnih duhovnikov pa 32.

Duhovščina v bivšem belgijskem Kongu

Bivši belgijski Kongo je dobil svojega prvega kardinala v osebi msgr. Mulūla, nadškofa glavnega mesta Kinshasa. V državi je 8179 duhovnikov, redovnikov in redovnic. Od leta 1959 se je število povečalo za 1150. Domačih duhovnikov je 586, redovnih bratov 382 in redovnic 963. Od skupnega števila je domačih duhovnikov, redovnikov in redovnic približno ena četrtna.

Cerkev v Ugandi je dejavna

V Ugandi ima katoliška Cerkev 18 bolnišnic, v katerih je 2500 postelj. Poleg tega ima 25 dispanzerjev in še 23 porodnišnic. Cerkev je tudi organizirala 600 ženskih krožkov, ki pripravljajo tečaje za žene, kako skrbeti za zdravje, hrano in higieno otrok.

Pogled na mesto Idrija. Prav na skrajni desni fotografije je videti nizek zvonik, ki je pripadal cerkvi sv. Križa sredi nekdanjega pokopališča. Sedaj se je ta cerkev umaknila novi župni cerkvi sv. Jožefa Delavca

rovake in počistili ter okrasili novo cerkev in delali vso noč ter vso sredo.

Cerkev je zgrajena po zamisli univ. profesorja arhitekta Bitenca, ki je bil asistent velikega, svetovno znanega arhitekta Plečnika. Načrte je izdelal projektivni urad Slovenija, načrt je po inž. Jožetu Kregarju, ki je dobil jugoslovansko nagrado za načrt šole v Kočevju. Slike pa je izdelal umetnik Stane Kregar.

Cerkev ima obliko osmerokotnega šotora. Dve nasprotni steni sta iz stekla, kjer bo v bodoče naslikan križev pot. Skozi ti dve steni prihaja tok svetlobe tako, da je notranost vsa svetla in sončna. V bližini stene nasproti vhodu je marmornat oltar, za njim sedeži za mašnika in spremljevalce, nad sedeži pa slike v živih barvah s poveličanim Kristusom v sredi, na desni sv. Jožef Delavec, kateremu je sedanja cerkev posvečena, na levi pa sv. Barbara, kateri je bila posvečena prejšnja župna cerkev. Na desni oltarju je tabernakelj, na levi prostor za oznanjevanje božje besede in v bodoče tudi krstnica. Na obeh straneh oltarne slike je kor za pevce z elektronskimi orglami, zadaj nad vhodom pa prostora za orgle za vernike. Ob vhodu je tudi zakristija in nad njo zvonik prejšnje cerkve.

Na predvečer 1. maja je ob 20. uri ob razloži pomen nove cerkve za bogoslužje in za mesto Idrijo prof. zgodovine umetnosti dr. Franc Stelč iz Ljubljane. Pojasnil je, kako je v novi cerkvi res središče oltar za euharistično daritev in zato odpadejo vsi nastavki, ki so jih srednji vek in slogi zbrali nad oltarjem. Iz njegovega predavanja je dihala živa vera in globoko poznanje cerkvene umetnosti med Slovenci. Sledil je Händlov oratorij »Mesija«, ki ga je izvajal »Consortium musicum« iz Ljubljane pod vodstvom stolnega dirigenta dr. Mirka Cudermmana z zborom 30 pevcev, treh solistov in 18-članskega orkestra. Trajal je nad dve uri in je bil res čudovito podan. Obseg tri dele, ki so vsi sestavljeni iz odlomkov sv. pisma. V prvem delu so odlomki prerokb in prihoda Odrešenikovega na svet; v drugem njegovo trpljenje, v zadnjem pa vstajenje in zmaga ter njegov prihod v slavi. Tega večera se je udeležil škof dr. Jenko, župan mesta Idrije z verskim referentom in nabito polna cerkev ljudij.

Prvega maja je škof ob asistenci številnih duhovnikov in množice vernikov

cev ter upamo, da ne bo prenehala, dokler ne bodo poplačani vsi dolgovi. Vsem pa, ki obiščejo Idrijo, priporočamo, da obiščejo tudi novo cerkev sv. Jožefa Delavca, da bodo videli, kako je tudi moderna umetnost lahko v službi Boga in duš.

—mf—

Andrejeva zgodba

Andrej je bil navaden delavec pri gradbenem podjetju v Ljubljani. Trudil se je, da bi čim več zaslužil, da bi tako lahko pomagal domačim in tudi zase kaj prihranil. Delal je od jutra do večera. Žel je se kaj priučiti, kajti za lopota in kramp je bil nekoliko presibak. In res je kmalu dosegel polkvalifikacijo. Vpisal se je v osemletko in pozneje se v gimnazijo. Po dokončanem tretjem razredu so ga poklicali k vojakom. S težkim srcem se je ločil od šole, a zavedal se je, da mora tudi to dolžnost opraviti.

Andrej je bil veren fant in tudi pri vojaki ni pozabil na Boga. Tu se je srečal z dvema bogoslovcema: to prijateljstvo ga je nagnilo k razmišljanju; želel je tudi on postati duhovnik in ta misel ga je vedno spremljala in osrečevala. Vse bolj je čutil v sebi božji klic in komaj je čakal, da se zopet vrne v Ljubljano in tam konča šolo, da se bo čimprej vpisal na teologijo.

No, končno se je res vrnil in pojavil v Ljubljani. Sel je iskat službo in ko stopi na ulico, sreča prijatelja: oba sta bila vesela, da sta se po dolgem času zopet videla. Veliko sta si imela povedati, zato sta se umaknila v kavarno. Začela se je resna debata in kmalu je Andrej zvedel, da je njegov prijatelj zapustil Ljubljano in odšel v Trst. Vstopil je namreč v kongregacijo »Srca Marijinega«. To je — pravi prijatelj Andreju — družba Marijinih misijonarjev, razširjena skoraj po vsem svetu; njih sedanji voditelj je Slovenec p. Anton Legiša.

Prvi in glavni namen te družbe je širiti čiščenje brezmadežnega Srca Marijinega, skrbeč pri tem za lastno zveličanje in zveličanje drugih ljudi po svetu. Delo te družbe je vsestransko: vzgajati hoče mladino, voditi župnije in po župnijah organizirati misijone in duhovne vaje, v zavodih in semeniščih pa skrbeti za vzgojo duhovni-

ških in redovniških poklicev. Med črnici in Japonci, v Afriki, v Ameriki in predvsem v Evropi najdeš te redovnike, ki z veseljem obdelujejo božji vinograd s prav sodobnimi metodami apostolata, kakor je zahteval njih ustanovitelj sv. Anton Marija Klaret, nadškof in misijonar na Kubi († 1870).

Pogovor se je nadaljeval in tako je Andrej zvedel, da se je prav sedanji general družbe p. Anton Legiša zavzel za Slovence in sprejel že nekaj fantov, ki so iz vseh krajev Slovenije. Sedaj so nastanjeni na Opčinah pri Trstu in se pripravljajo na maturo kar v zavodu, saj imajo na razpolago dovolj odličnih profesorjev. Prijatelj mu je tudi povedal, da sprejme kongregacija Srca Marijinega vsakega fanta dobre volje, ki želi postati duhovnik ali brat v njihovi družbi.

Andrej je bil ves iz sebe, kajti že od zgodnje mladosti je rad častil Marijo, zdaj pa je zvedel toliko lepega o misijonarjih, ki nosijo Njeno ime. Spoznal je, da je tukaj mesto zanj in se je odločil.

Postal bo duhovnik in misijonar, kjerkoli si bo želel. Tako bo Andrej deloval pod Marijinim vodstvom ter sebi in drugim prinašal blagor in srečo.

M. S.

Prispevek španskih škofij za misijone

Španske škofije so lani zbrale za papeške misijonske družbe 172 milijonov pezeta, to je približno 1500 milijonov lir. Vsota je vsekakor precej velika.

Cerkev podobna mošeji

V Pakistanu v mestu Lyallpur je škof posvetil novo katedralo. Zidana je v slogu, ki spominja na muslimanske mošeje, ki jih je polno v deželi, saj je Pakistan skoraj popolnoma muslimanska država.

Gostovanje Goričanov v Trstu

V nedeljo, 4. maja so gostovali v svetoivanskem Marijinem domu v Trstu moški zbor »Mirko Filej«, mešani zbor »Lojze Bratuž« in dramska šola iz Gorice. Najprej je bil na vrsti oratorij »Friderik Baraga«, ki ga v Trstu še nismo videli. Dasi je oder v sorazmerju z dvorano še precej prostoren, je bil za tako veliko število recitatorjev in pevcev pretesen, pač pa se je dvorana izkazala za zelo akustično, da se je slišal do zadnjega kotička vsak dih. V zboru so nastopili mladi, celo najmlajši glasovi sveži, ubrani.

Moški zbor »Mirko Filej« je precej številen, nastopilo je okrog 30 pevcev, ki so odpele 11 pesmi. Pesmi so bile zelo po-

srečno izbrane za to priliko. Večkrat je val navdušenja zajel dvorano, ki je spremljala pevce s polglasnim petjem.

To je bila deseta večja prireditev v svetoivanskem Marijinem domu, katerega smo odprli 24. novembra lani. Mnenje udeležencev je bilo, da smo z nedeljskim gostovanjem Goričanov dosegli višek. Ta nastop je po svoji vsebini in kvaliteti zelo odgovarjal programu, ki si ga je ta naš dom začrtal. Seveda nam manjka še veliko tehničnih pripomočkov, ki si jih v prvem letu delovanja še nismo mogli nabaviti. Zelo smo hvaležni Goričanom za obisk. Na našem odru bodo vedno zelo dobrodošli.

Prizor iz Baragovega oratorija, ki je bil predvajan 9. marca letos v župni cerkvi v Doberdolu. Na levi režiser in recitator oratorija gledališki igralec Aleksij Pregarc z ženo. V sredi Zdravko Klanjšček, ki je diržiral zbor

Občni zbor Slovenske skupnosti in izjava Slovenskega ljudskega gibanja

V nedeljo, 27. aprila se je nadaljevalo zasedanje občnega zbora Slovenske skupnosti. Na njem je bil izglasovan nov statut, po katerem je Slovenska skupnost politična krovna organizacija, v kateri je mesto za vsako politično stranko oz. skupino, ki želi sodelovati na temelju demokratičnosti in notranjega koalicijskega ustroja ne da bi se pri tem odpovedala lastni avtonomni dejavnosti in življenju. Pred glasovanjem za celotni statut je v imenu Slovenskega ljudskega gibanja odbornik Maver prebral sledečo izjavo, ki je bila sprejeta na seji SLG 19. aprila t.l.

»Slovensko ljudsko gibanje, ki sodeluje pri Slovenski skupnosti vse od njene ustanovitve dalje, se globoko zaveda važnosti, ki jo ima dober, funkcionalen in pravičen statut za vsako organizacijo, toliko bolj za našo krovno organizacijo, katere glavni cilj je ohranitev in okrepitev politične zavesti med našo narodno skupnostjo v zamejstvu na temelju demokratičnega in pluralističnega sožitja političnih skupin oz. strank in posameznikov.

SLG izjavlja, da bo podprlo statut, ki se po svoji vsebini in svojih določilih kar najbolj približuje tem globokim zahtevam in željam Slovencev v zamejstvu, ki si

želijo intenzivnega, konstruktivnega in iskrenega sodelovanja vseh demokratičnih ideoloških skupin v duhu strpnosti, medsebojnega spoštovanja in demokratičnega političnega življenja.

SLG vabi vse politične skupine, ki so že delovale v okviru Slovenske skupnosti, da se demokratično pridružijo krovni organizaciji in v tej areni bijejo svoj politični boj in pripomorejo tako k rešitvi problemov, ki zadevajo našega slovenskega človeka.

SLG bo po svojih močeh in možnostih čim več prispevalo k delu v krovni organizaciji Slovenske skupnosti, obenem pa bo kritično poseglo v njeno dejavnost, če bi to terjale okoliščine; dosledno pa se bo uprlo vsakemu demagoškemu, egoističnemu in neodgovornemu delovanju, ki bi utegnilo škoditi pozitivnemu razvoju slovenske narodne skupnosti v zamejstvu.

SLG poziva končno Slovensko skupnost, da se izogne vsakršnim polemikam, ki nimajo ničesar skupnega s političnim bojem za slovensko manjšino in da posveti vse svoje sile izključno politični in narodnostni dobroti našega zamejskega ljudstva.

Poleg igrišča je zaživela tudi telovadnica. Vsi smo se vrgli na orodno telovadbo. Veletoci, smrtini skoki, to je bil cilj naše gimnastike. Bili smo »Orli« z lastnim odsekom in imeli smo nekaj prav dobrih telovadcev. Jaz za razstavo ravno nisem bil.

Poleg tega je pa splamtel med nami ogenj slovenske pesmi. Peli smo pobožne, polna pa so bila naša grla tudi domoljubnega petja: »Hej Slovenci, kje so naše meje«.

IZGUBLJENA KOROSKA

»N'mav čez izaro, n'mav čez gmajnico...« kolikokrat smo zapeli te besede in sanjali čez Karavanke v Korotan! V dve coni je bila razdeljena slovenska Koroska. Dvakrat naj bi šla na plebiscit. Če dobimo prvega, gremo lahko v boj še za drugega, tako da bo naše ne le ozemlje južno od Drave, temveč tudi Celovce in samo Gosposvetsko polje, zibelka slovenske zgodovine. Vsi Slovenci smo tedaj trpeli za Korosko. Studentovski izleti so vodili tja mladino.

Tudi naš zavod je šel tja na majniški izlet. Do Področce in nato peš tja do

Skavtinja so proslavile svojega zavetnika sv. Jurija

Slabo je obetalo jutro prvega maja. V Trstu je deževalo. Proti deveti uri pa so se oblaki od vzhoda začeli redčiti in prikazalo se je toplo pomladansko sonce. Sklenjeno je bilo, da se skavtinja ob slabem vremenu zberejo v Sv. Križu. Sonce je ta sklep razveljavilo. Odrinili smo v Nabrežino in se zbrali na prijazni trati za srednjo šolo.

Do desete ure so skavtinja prišle od vseh strani. Tudi z Goriškega je prišla močna skupina. Pri maši na prostem se jih je zbralo v krogu pred oltarjem 130: kandidatinja, da naredijo skavtsko obljubo, druge, da jo obnovijo. Pobožno so vse pri maši sodelovale, molile in pele. Sedemdeset jih je pristopilo k sv. obhajilu. Govor asistenta, ki se je po zvočniku dobro slišal, so pozorno poslušale.

Po maši so se vršile obljube. Kandidatinja je bilo precejšnje število. Nagovorila jih je akademičarka Vera Tuta, ki je poudarila, da ni dovolj obljubo narediti. Mnogo važnejše je, da jo potem v življenju izvršujejo. Obljubo so naredile najprej najmlajše, veeverice, potem srednje, vodnice.

Za kosilo so si skavtinja same poskrbele. Nekatere so si kaj prinesle s seboj, druge so šle kosit v vas.

Ob dveh so zopet prišle skupaj za »veliki zbor«. Naredile so lep krog, posele po tleh, v sredini so »na odru« nastopale. Nastopale so skupine z raznimi prizori: s petjem, skeči, recitacijami. Podajanje je bilo neprisljano. Če se jim je zataknilo, so znova začele. Nekatere skupine so bile zelo iznajdljive. Posrečena je bila molitev lenega dijaka, potem nastop najmlajših s piščalkami ob spremstvu kitare. Med prizori pa so vse zapele več narodnih pesmi. Hitro je minil čas ene ure in pol.

Nekatere so tedaj odšle, večji del pa je še ostal in se odpravil po gozdu na »lov na zaklad«. Sonce ni bilo več daleč od zatona, ko so zadnje skavtinja odhajale proti domu.

Lepo je bilo ta dan: zaradi precejšnjega obiska skavtinja, zaradi lepega vremena, sodelovanja pri službi božji, pri nastopih in igrah. Nekaj pa smo le pogrešali: Do sti skavtinja ni prišlo, zlasti starejših. Zeleni bi bilo, da bi se vsaj za praznik sv. Jurija spomnile, da so več let rastle in se oblikovale v skavtski organizaciji. Koristila bi njihova udeležba najprej njim samim, da ne bi pozabile na skavtske vzore, v veliko pobudo pa bi bila tudi mlajšim skavtintjam, da bi se z večjim navdušenjem oprijele skavtizma.

J. P.

Sestanek združenja staršev

V torek, 29. aprila se je sestel ob 18. uri začasni Roditeljski odbor združenja staršev dijakov Slovenskega tehničnega trgovskega zavoda v Trstu. Na sestanku je bil sestavljen pravilnik, ki bo predložen na prvem rednem občnem zboru. Sestanka sta se udeležila tudi zastopnika Dijaškega sveta istega zavoda.

ZOBOZDRAVNIK

Dr. A. KRANJEC

obvešča, da je odprl ordinacijo za zobne in ustne bolezni ter za zobno protetiko na **Opčinah** v Proseški ulici št. 18.

Ordinira od 9.30 do 12.30. Sprejema tudi vpisane v razne bolniške blagajne.

Praznik v svetišču na Vejni

V soboto, 17. maja bo praznik v Marijinem svetišču na Vejni, a slovesnosti za ta praznik bodo v nedeljo, 18. maja. Skofje beneške province se bodo na ta dan zbrali v veličastnem svetišču za koncelebracijo in se tako spomnili desetletnice posvetitve Srcu Marijinemu. Sveta maša v slovenskem jeziku bo ob 16.30.

Obiski tržaškega nadškofa

V nedeljo, 11. maja bo g. nadškof obiskal župnijo sv. Ivana v Trstu. Za slovenske vernike bo maševal ob 10. uri.

Znamke z vstajenskim motivom

Za preteklo veliko noč so razne države izdale znamke z velikonočnimi motivi. Na skoro vseh izdanih znamkah je upodobljeno Jezusovo vstajenje, le na nekaterih Jezusovo križanje. V Jugoslaviji so pa izdali lepo serijo znamk s freskami iz srednjeveških samostanov.

Katoličani v Litvi

Litva je bila do leta 1940 samostojna država. Tedaj so jo pa zasedle sovjetske čete in v njej ostale do danes. Po zadnjih podatkih je v Litvi okrog dva milijona katoličanov, ki pa nimajo nobenega rednega škofa. Duhovnikov je 834, župnij pa 636. Nadškofiji sta v Kovnu in Vilni, škofije so štiri. Vodijo jih ali kapitularni vikarji ali apostolski vikarji. Bogoslovcev je komaj 27 in študirajo v Kovnu, dva pa nadaljujeta svoje študije v Rimu.

Tudi letos bo na drugo nedeljo v maju 11. maja ob 4^h popoldne v **TREBČAH**

Marijanska procesija

Slovesnost bo vodil škofov vikar dr. Lojze Škerl. Pri procesiji bo sodelovala vaška godba. — Marijini častilci ste vljudno vabljeni na to Marijino slavo, na katerem se želimo hvaležno spomniti 20. obletnice Marijinega romanja po naših župnijah in obnoviti našo posvetitev brezmadežnemu Srcu Marijinemu.

Z GORIŠKEGA

Nepravilnosti v doberdolski občinski upravi

V polemiki s »Katoliškim glasom« je komunistično glasilo »Delo« prve dni aprila zapisalo, da je prišla žena doberdolskega župana v službo na podlagi občinskega sklepa. Drži, toda za tiste sklepe je glasoval tudi njen mož. Tega pa zakon ne dovoljuje in »Delo« o tem raje molči. »Katoliški glas« pa je v tej zadevi in pri ravnanju z drugim osebjem, ki so ga odslavili, videl veliko socialno krivico. Tudi o tem »Delo« raje molči.

Tudi način dražbe za gradnjo športnega igrišča ne zadovoljuje naših svetovalcev, ker vidijo v njeni proceduri neke sumljive nepravilnosti, posebno ker so domače podjetje iz Jamelj izključili, češ da ni pravilno zaprlo kuverte s ponudbo! Toda ta okoliščina ne izhaja iz zapisnika, ki je po zakonu edini dokaz, ker predstavlja javni dokument.

Sicer pa, ker je podjetnik iz Jamelj stavil najboljšo ponudbo, bi jo župan mogel sprejeti, ker navedena proceduralna nepravilnost ni bila bistvenega značaja, poleg tega da je zapisnik ne navaja. Zapisnik ne navaja niti okoliščine, da so druga podjetja protestirala proti jameljskemu.

V tekmovalstvu je tako ostalo samo podjetje iz Tržiča, ki se je potem udeležilo še dražbe za drugi lotus in ni ponudilo nobenega popusta, ker ni bilo tekmecev. Pa povejmo, da je isto podjetje na tej drugi dražbi tudi predložilo že zapadel kazenski list, pa ni hotel tega nihče opaziti.

★

ITALIJANSKA TELEVIZIJA

Sporod od 11. do 17. maja 1969

Nedelja: Prvi: 11.00 Sv. maša. 12.00 Verska oddaja. 21.00 Lukova skrivnost. — Drugi: 17.40 Baleti Strawinskega. 19.05 Kaplje. 22.20 Preprosto srce, telefilm.

Ponedeljek: Prvi: 21.00 Fedora, film. — Drugi: 22.15 Simfonični koncert v Helsinkih (Finska).

Torek: Prvi: 18.45 Vera danes. 21.00 Kurja juha z ječmenom (Wesker). 22.30 Zakaj? — Drugi: 21.15 General Della Rovere. 22.15 Posebej za vas.

Sreda: Prvi: 21.00 Izgubljeni mir. — Drugi: 21.15 Pregarjanje, film.

Četrtek: Prvi: 11.00 Sv. maša. 12.00 Verska oddaja. 21.00 Tista trgovina s Trga Navona. 22.00 Hollywood 70. — Drugi: 17.30 Rim: konjske dirke. 19.40 Nogometna tekma Manchester United: Milan. 21.45 Kaj naj igramo?

Petek: Prvi: 12.30 52. Kolesarska dirka po Italiji (do 13.00; nadalj. ob 15.30). 18.45 Simfonični koncert. 21.00 TV 7. 22.00 Sindikalna tribuna. — Drugi: 21.15 Anketa o gledališču št. 23.

Sobota: Prvi: 15.30 52. kolesarska dirka po Italiji. 21.00 Ta večer... 22.00 O vas pravijo... — Drugi: 17.00 Rim: lahka atletika. 21.15 Lirični recital izvaja M. Rinaldi. 22.00 Zaročenci.

★

VATIKANSKI RADIO V SLOVENŠČINI

Na k.v. 48,47, 41,38 in na s.v. 196 m: v ponedeljek in petek ob 21.30; v torek, četrtek in soboto ob 18.15.

Na k.v. 41,38, 31,10 in na s.v. 196 m: v nedeljo ob 11.50.

Nastov: Radio Vaticana, Via Conciliazione - Slovenske oddaje - Vaticano.

† Msgr. Janez Hladnik

26 V SLUŽBI CERKVE IN NARODA (SPOMINI)

Imel sem mnogo sorodstva tudi na italijanski strani. Moj dom je namreč kmalu prešel v SHS, ker so se Italijani umaknili iz Rovt in Petkoveca onstran Kalca pri Logatcu in na Trate ter Razpoti nad Zirmli. Moji sorodniki so bili v Črnem vrhu in nad Spodnjo Idrijo. Želel sem spoznati tudi Vipavo, o kateri sem tolikokrat slišal pripovedovati mater, kako lepo da je tam, koliko grozdja in fig. Polna doživeti so bila moja pota, posebno pa tisto, ko sem šel na Zigonovo »ohcet« in sem moral potem v bolnico zaradi očesa, ki je trpelo od nekega vnetja. Stirinajst dni bolnice in ostalo mi je oslabele oko za vse življenje.

Vsak poln spominov, vsi pa prekipevaajoč domoljubja, smo se tako zbrali v sedmi gimnaziji jeseni leta 1920.

Vrbskega jezera. Polna doživeti je bila tista naša pot skozi Vetrinje, sloviti samostan, ki je bil trideset let pozneje pozorišče slovenske tragedije; nato na jezero...

Mi smo pač bili navdušeni in je naša pesem odmevala na vse kraje. Pa smo zapeli tudi: »Dok če nama, dok če nama Miloša Junaka... dok če nama Obilič Miloša«. Tedaj se nismo zavedali, da je bila ravno srbska navzočnost na Koroškem glavni vzrok, da smo zgubili oktobrski plebiscit leta 1921. Namesto Srbov, naj bi bila SHS poslala slovenske fante, ki bi znali simpatizirati z našimi ljudmi!

Kulturni in narodni problemi, ki so budili našo pozornost, so nas vodili tudi k drugovrstni delavnosti. Treba se je bilo pripraviti tudi na to, da bomo znali nastopati pred ljudstvom, katerega bo treba voditi, bodisi kot duhovniki bodisi kot katoliški laiki.

Poleg »Domačih vaj«, ki pa so bile rezervirane le za bolj pesniške duše, v kateri sem pač napisal en članek gospodarske vsebine, so začele govorne vaje, kjer smo se vežbali za nastope pred občinstvom. Samozavest za nastop in prisot-

nost duha, to je bil glavni cilj teh naših poskusov. Menda je večina tistih, ki so pokazali te vrste zmogljivost, stopila v duhovniške vrste. V politični karieri ni bilo videti mojih sošolcev, vsaj ne kot slovenskih ljudskih tribunov.

Tako so prišle počitnice leta 1921.

BUČI, BUČI MORJE ADRIJANSKO!

Vedno mi je vstajala v duši prelestna slika pogleda na slovensko morje in vedno močnejša je bila želja, da bi ga doživel. Tiste počitnice so bile določene v ta namen. Potnega lista nisem iskal. Saj so bili skrivni prehodi najbolj poceni in moj dom je bil le kakih pet kilometrov od meje oddaljen. Človek je bil kar hitro na oni strani in že je bilo Medvedje brdo, del naše rovtarske fare. Malo naprej tja pa Črni vrh, rodni dom moje matere in vse polno sorodstva.

Prvi del pota je bil posebno pri Gregorčevih, kjer je bila prijetna družba sestričen, živahnih in lepih. Kaj bi tajil! Všeč mi je bilo pomenkovati se z lepim in nežnim spolom. Na mizi rujni vipavec in klobasa s cvrčkom in belim kruhom, okrog

pa nasmejana vesela družba.

V tistem času še ni bilo fašizma. Narodni trpel nobenih krivic in je imel na izbiro celo vrsto lastnih časopisov, med katerimi je bila »Goriška straža«, tržaška »Edinost« in »Mali list« ki je zamenjal kranjskega »Domoljuba«.

Čez »goro« je vodila nato moja pot in naprej čez Col proti Vipavi. Tam je rojstni kraj kraške burje. Vsa drevesa vise v smeri burjinih sunkov, vse strehe so obložene s kamenjem, da ne bi piš odnesel črepnjakov, s katerimi so strehe pokrite.

Z vlakom sem se potegnil iz Ajdovščine do Kamenja in nato peš proti Rihemberku, kjer sem srečno našel dom sošolca Piščanca. Debelo me je pogledal. Ni verjel, da pridem, čeprav sem mu obljubil. Že je prihitela sestra in takoj je bila miza polna breskev ter rujnega vipavca.

Drugo jutro pa hajdi v Gorico! Toliko, da sem jo videl, nato pa v Trst, kjer je bil moj sorodnik Andrej Gabrovšek, kaplan v Rojanu in vodja slovenske Marijine družbe v Trstu. Bila je tedaj še živa njegova mati, ki mu je gospodinjala.

(Se bo nadaljevalo)

Goriške Novice

Seja občinskega sveta v Doberdolu

V ponedeljek, 21. aprila je bila seja občinskega sveta v Doberdolu, na kateri so z večino glasov potrdili proračun za tekoče leto kot ga je predložil odbor. Proračun izkazuje nad 13 milijonov lir pasive, ki jih bodo morali kriti s posojilom. Posojila pa nosijo vedno s seboj visoke obresti!

V zvezi s to občinsko sejo piše »Primorski dnevnik« z dne 29. aprila dobesedno: »Letni proračun je podlaga za kakršnokoli delovanje občinske uprave. Zaradi tega bi bilo razumljivo, da se prav pri proračunu debatira v občinskem svetu na najširši način, kajti od tega je odvisna vsa občinska politika.«

Te besede »Primorskega dnevnika« dajejo priznanje opozicijskima svetovalcema, zlasti Mariji Ferletičevi, ki kot večša svetovalka, ki ji je vedno pri srcu le korist občine in zakonitost ter umestnost zakonitih ukrepov, vestno preučiti vsako točko dnevnega reda, tako tudi proračun, čeprav ji župan tega navadno ne dovoli, če da občinski svetovalci ne smejo govoriti več kot pet minut. Besede »Primorskega dnevnika« pomenijo zato tudi grajo takemu ravnanju župana, ki krši demokratično pravico svobodnega udeleževanja občinskih svetovalcev.

Zadnje čase se opaža, da sledijo županovi nestrpnosti v Doberdolu tudi nekateri svetovalci njegove večine! Temu pa se ni čuditi, ker le-ti običajno ne debatirajo in samo dvigajo roko.

Drugi nedostatek je še vprašanje občinskega tajnika in sejinj zapisnikov. Občinski svetovalci govorijo slovensko in imajo pravico, da se njihove izjave vnešajo v zapisnik. Tajnik pa ne razume

slovenščine in zapisniki so zaradi tega pomankljivi. Cesto pa župan sam prepove, da se na zahtevo opozicijskih svetovalcev njihova izvajanja zapišejo. Vse to ustvarja nered in povzroča krivico, poleg tega pa je tako ravnanje tudi protizakonito.

Ker kaže, da je od lanskega leta preostalo kaj osem milijonov lir, in obstaja torej možnost, da se popravi krivica, storjena odpuščenemu cestarju in drugim prizadetim, sta opozicijska svetovalca zahtevala pojasnilo o zadevi cestarja samega in predlagala, naj ga odbor zopet vzame na delo. »Stvar je zelo delikatna,« je dejal odbornik Černic, in zaradi tega so zahtevo po pojasnilu ter omenjeni predlog z večino glasov odbili. Razumemo: če bi ju bili sprejeli, bi to pomenilo grajo odboru, ki je cestarja odslavil.

KRATKE NOVICE

Poziv za opravljanje duhovnih vaj

Škofje v Toskani so poslali svojim vernikom vabilo, naj se zavzamejo za duhovne vaje. Duhovne vaje ostanejo še vedno eno izmed važnih in potrebnih sredstev ter poti za preobnovo življenja, za poglobitev in utrditev vere, za vrnitev k Bogu.

Ozdravljenja v Lurdu

Zdravniški urad v Lurdu je lani obravnaval 31 primerov nenavadnih ozdravljenj, ki bi utegnili imeti čudežno ozadje. Mednarodni zdravniški organizaciji, ki ima svoj sedež v Lurdu, se je lani pridružil 430 novih članov, zdravniški urad istotam pa je v preteklem letu obiskalo 1700 zdravnikov.

vmes pa znali povedati marsikako smešno. Oni so zaključili prvi del, kajti program je bil obširen in treba se je bilo nekoliko oddahniti.

Prvomajsko slavlje pa ne sme služiti le zabavi, ampak tudi proslavi dela, ki daje temu dnevu razlog in vsebino. Zato je bil na sporedu tudi priložnostni govor. Imel ga je dr. Emidij Susič, ki je razvil tri misli: delo in posameznik; delo in družina; delo in družba.

V drugem delu so se najprej predstavile goriške skavtince, ki so pod vodstvom voditeljice Alenke Terčičeve zapele štiri pesmi. Sledil je nastop mešanega zbora iz Doberdola. Pevci in pevke so pod dirigentom Karlom Lavrenčičem podali tri pesmi. Spet je začelo rositi, kar pa ni prestrašilo folklorne skupine »Olympia« iz Gorice, da se njeni člani ne bi veselo zavrteli na odru. Za konec pa so znova nastopili »Rokovnjači«. Muzicirali so, da so se dvigale noge in srbeli podplati. Končno pa je sapa pošla tudi njim. S poskočno melodijo so se poslovlili od »Borovcev« in se »zatekli« v župnijski dom, kjer so še dolgo mladini godli in peli.

Organizatorji so bili zadovoljni, saj se je ves program v redu odvil; tudi nekoli-kanj nestalno vreme ni zmanjšalo udeležbe. Piščanci in klobase so pošli v celoti; vina pa je seveda še ostalo, saj brez njega Števerjan ne bi bil to, kar je: deželica sonca in grozdja. Nikomur ni bilo žal, da se je praznovanja udeležil in vsi so že danes odločni, da se prihodnje leto za prvi mail spet zberejo »Med borovci«. Torej: na svidenje!

—ej

Dekan teološke fakultete iz Ljubljane dr. Vilko Fajdiga v razgovoru z očancem iz prve svetovne vojne Jožetom Jarcem ob priliki obiska ljubljanskih bogoslovcev v Doberdolu 20. aprila letos

Podgora

V ponedeljek, 5. t.m. je po koledarju god našega znanega patrona sv. Gotarda in smo se ga tudi ta dan lepo v cerkvi spomnili. A slovesnost praznika s peto mašo smo obhajali že dan prej, v nedeljo. Ze več let smo na ta dan imeli prvo sveto obhajilo, ki je napravilo ta praznik še bolj prisrčen in kar družinski. A letos tega ni bilo. Po novih škofijskih predpisih je namreč določeno, da pristopijo k prvemu sv. obhajilu otroci, ko so že v tretjem razredu osnovne šole.

V nedeljo je v družini Darija Brezigarja na Stražah prišla kratka slabost 74-letno dobro in v Podgori vsem tako znano njegovo mamo Ivanko Brezigar. Hitro so jo prepeljali v bolnišnico in tam je kmalu nato, prevedena, izdihnila. V terek ob 15.30 smo jo ob obilni udeležbi pokopali na domačem pokopališču v Podgori s pogrebno sv. mašo. Koliko je ona vneto pomagala in bodrila pri naši Marijini kapelici, v cerkvi in drugod! Bila je zvesta naročnica Katoliškega glasa, redna članica Mohorjeve družbe, tako rada je zahajala v Katoliški dom in tudi koliko let je vneto sodelovala v naši župnijski dvorani. Bog ji za vse poplačaj. Sinu Dariju, družini in sorodnikom naše sožalje.

ZA KMETOVALCE

Varujmo trto pred škodljivci in boleznimi

Trta je začela krepko poganjati in nastopil je trenutek, ko moramo slediti razvoju morebitnih škodljivcev in boleznih ter poskrbeti za njihovo pravočasno zatiranje.

V naših krajih se že nekaj let pojavljajo pršice (acari) in sicer rdeči ter rumeni pajek. Kjer so takšni primeri, je priporočljivo škropiti proti njim takoj v začetku razvoja mladih poganjkov.

Kjer se je lani nevarno razmnožil trtar (sigarai), čigar samica zvija trtne liste v obliki cigare, nastopimo z DDT pripravki. Istočasno ne smemo zanemariti škropljenja z močljivim žveplom proti trtnemu pepelu ali oidiju, ki je v naših krajih najbolj nevarna bolezen. Obe sredstvi lahko mešamo in tako z enim škropljenjem opravimo dve deli.

Ce so pršice trdovratne, bo treba ponoviti nastop proti njim kadar so grozdički komaj razprtji, vendar še niso v cvetju. Takrat moramo biti zelo pozorni tudi na peronosporo in škropiti trte s sredstvi, ki vsebujejo Zineb. Istočasno dodajmo škropilno tudi močljivo žveplo in tako zavarujemo trto tudi pred oidijem.

Tik pred cvetenjem pretijo ponekod še drugi škodljivci kot so sukači. To so nočni metulji, ki niso nevarni, pač pa njihove majhne gosonice uničujejo cvetje, druge pa tudi mlade liste in jih opredejo z belimi nitkami. Nekateri imajo po dva ali celo tri rodove na leto. Zato jih spet najdemo kasneje na zrelem grozdju v obliki črvičev, ki razjedajo jagode. Zato je priporočljivo, da nastopimo proti njim tik pred cvetenjem s sredstvi, ki vsebujejo Sevin ali svinčev arzenat ali metilparathion ali lindan. Istočasno ponovimo zatiranje peronospore z zinebom in trtnega pepela pa z močljivim žveplom.

Ko je trta odcvetela in so vidne drobne jagode, je spet na vrsti zatiranje glivičnih boleznih kot so siva plesen, peronospora in pepel. V tej stopnji razvoja trte priporočajo uporabljati prašila (in ne škropila), ki vsebujejo organsko vezan baker (cuproorganici).

Inž. Janko Košir

SLOV. KATOL. AKADEM. DRUSTVO (SKAD) IZ GORICE

vljudno vabi na predavanje iz ciklusa o slovenski ljudski umetnosti, ki bo v terek, 13. maja ob 21. uri v mali dvorani Katoliškega doma. O temi

VERSKI MOTIVI V SLOVENSKI LJUDSKI PESMI

bo predaval znani režiser in profesor MIRKO MAHNIČ iz Ljubljane.

Toplo vabljeni!

RADIO TRSTA

Spored od 11. do 17. maja 1969

Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 23.15

Dejstva in mnenja: 14.15 (samo ob delavnikih).

Sport: (dnevno) ob 20.00 uri.

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 11.15 Oddaja za najmlajše: Zora Tavčar: »Otok skrivnosti«. Peti in zadnji del. 12.00 Nabožna glasba. 12.15 Vera in naš čas. 13.30 Glasba po željah. 15.30 Etbin Kristan: »Kato Vrankovič«. Drama v treh dejanjih. 18.30 Obletnica meseca: »Nicolò Machiavelli, ob petstoletnici rojstva«. 18.45 Operetne melodije. 19.15 Sedem dni v svetu. 20.30 Iz slovenske folklore: Bednarik: »Pratika«.

Ponedeljek: 11.40 Radio za srednje šole. 12.10 Kalanova: »Pomenek s poslušavkami«. 13.30 Glasba po željah. 17.20 Za mlade poslušavce: Car glasbenih umetnin. 17.35 Vaše čtivo. 18.30 Radio za srednje šole. 18.50 Zbor »Costanza in Concordia« iz Rude. 19.20 Priljubljene melodije. 21.05 Pripovedniki naše dežele: Ceroni Cadore: »Dva utrinka«.

Torek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.00 Bednarik: »Pratika«. 13.30 Glasba po željah. 17.00 Boschettiye trio. 17.20 Za mlade poslušavce: Plošče za vas. 19.10 Bogomir Magajna: Marijine legende (2) »Legenda o Marti, kapitanu in Barbantski Mariji«. 19.45 Zbor »F. Prešeren« iz Boljunca. 20.35 Janáček: »Katja Kabanova«, opera v treh dejanjih.

Sreda: 11.40 Radio za prvo stopnjo osnovnih šol. 12.10 Liki iz naše preteklosti: »Peter Butkovič«. 13.30 Glasba po željah. 17.00 Tržaški mandolinški ansambel. 17.20 Za mlade poslušavce: Ansambli na Radiu Trst. 17.55 Šepec poezije. 18.30 Radio za prvo stopnjo osnovnih šol. 18.50 Iz popotne torbe Milka Matičetovega. 20.35 Simfonični koncert.

Četrtek: 8.30 Slovenske zborovske skladbe. 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 10.00 Costov, Canforov in Grogerjev orkester. 10.45 Karakteristični ansambli. 11.15 Ernest Adamič: »Češnja vabi v svate«. Mladinska radijska igra. 12.00 Borut Lesjak predvaja slovenske ljudske motive. 13.30 Glasba po željah. 15.55 Richard Strauss: Eine Alpensinfonie. 16.50 Edelhagnov veliki orkester. 17.20 Za mlade poslušavce: Razkuštrane pesmi. 17.35 Moj prosti čas. 17.55 Kako in zakaj. 19.10 Pisani balončki, radijski tednik za najmlajše. 19.40 Zbor »S. Kosovel« iz Ronk. 20.30 F. A. Bon »Pretkančeva starost«. Komedijska v treh dejanjih.

Petek: 11.40 Radio za prvo in drugo stopnjo osnovnih šol - Zaključna oddaja. 12.10 Lokar: »Blagoznanstvo za domačo rabo«. 13.30 Glasba po željah. 17.20 Za mlade poslušavce: Glasbeni mojstri. 17.55 Slovenščina za Slovence. 18.30 Radio za prvo in drugo stopnjo osnovnih šol - Zaključna oddaja. 18.50 Komorni koncert. 19.45 »Beri, beri rozmarin zeleni«. 20.50 Koncert operne glasbe.

Sobota: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.10 Tul: »Iz starih časov«. 13.30 Glasba po željah. 16.25 Carlo Cassola: »Fausto in Ana«. Dramatiziran roman. Peta oddaja. 17.20 Cerkev v sodobnem svetu. 17.30 Za mlade poslušavce: Od šolskega nastopa do koncerta. 17.45 Lepo pisanje. 18.00 Moj prosti čas. 18.30 Pojeta Dario in Darko s triom Bordon. 19.10 Theuerschuh: »Družinski obzornik«. 20.35 Teden v Italiji. 20.50 Cortese: »Resničnost domišljije F. Schubert«. 21.35 Vabilo na ples.

Ministrstvo za javna dela je razpisalo natečaj za 12 mest podrisarja v staležu osebja pri Genio Civile. Kandidati morajo imeti diplomu umetnostnega liceja ali dovoljenje za poučevanje risanja na državnih šolah ali diplomu geometra. Prošnje je treba odposlati na zgoraj omenjeno ministrstvo do 16. junija t.l. Za področje Benečij sta rezervirani dve mesti. Uradni list št. 99 z dne 17. 4. 1969.

OBVESTILA

Slovenska skupnost iz Trsta bo imela v nedeljo 11. maja ob 8.30 v prvem sklicanju in ob 9. uri dopoldne v drugem sklicanju na sedežu organizacije v Trstu, ul. Machiavelli 22/II, zaključno zasedanje svojega rednega občnega zbora. Dnevni red obsega: branje novega statuta, glasovanje o pravilniku, volitve novih organov Slovenske skupnosti, razpravo o regulacijskem načrtu in razno.

Skupna šolska prireditve slovenskih šol na Goriškem bo v nedeljo, 18. maja ob 17. uri v Katoliškem domu v Gorici.

Učenci osnovnih šol števerjanske občine prireditjo pod pokroviteljstvom šolskega patronata v nedeljo 11. t.m. ob 16. uri v župnijski dvorani proslavo »MATERIN DAN« s pestrim sporedom. Starši in prijatelji mladine toplo vabljeni.

Ministrstvo za zdravstvo je razpisalo natečaj za sto mest pokrajinskega zdravnika drugega razreda v vodilnem staležu pokrajinskih zdravnikov ministrstva za zdravstvo. Starost 18-32 let. Rok za predložitev prošnje zapade 19. maja t.l. Uradni list št. 101 z dne 19. 4. 1969.

Notranje ministrstvo je razpisalo javni natečaj za 55 mest podčastnika pri gasilcih. Potrebna je diploma nižje srednje šole in obrtniška specializacija. Prošnje je treba predložiti na prefekturi pokrajine, kjer ima prosilec stalno bivališče, najkasneje do 23. maja t.l. Uradni list št. 103 z dne 22. 4. 1969.

DAROVI:

Ob prvi obletnici smrti nepozabne sestere daruje njena sestra N. N. za Slovenski III. red 5.000 lir, za Marijino družbo 5.000 lir, za Katoliški dom 5.000 lir, za Alojzijevišče 5.000 lir, za Zavod sv. Družine 5.000 lir.

Ob obletnici smrti svojega moža daruje Marija Pavlin vd. Brisko za Katoliški dom 2.000 lir, za Alojzijevišče 2.000 lir, za Zavod sv. Družine 2.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: Prof. Zalateo, Gorica, 5.000 lir; N. N. v spomin strica Josipa Strancarja ob 25. obletnici smrti 5.000 lir; Gabrijela Mikuluž namesto cvetja na grob pok. Cilke Fajgelj 3.000 lir.

Za Alojzijevišče: B. S. ob 25. obletnici smrti strica Josipa Strancarja, bivšega župnika v Rihemberku 5.000 lir; H. J. v spomin mame g. Juraka 1.000 lir; Gabrijela Mikulus namesto cvetja na grob Cilke Figelj 3.000 lir.

Za župnijsko dvorano v Doberdolu: Družina Vižintin 2.000 lir; družina Kocjančič-Urdih 9.000 lir; č. g. Martinčič 10.000 lir; Peter Ferletič 3.000 lir.

Za novi Marijin dom v Ul. Risorta, Trst: Ivanka Knez v počastitev spomina pok. očeta g. Lojzeta Zupančiča 10.000 lir; Sirk Amalija 6.000 lir; Semec Jožefa 3.000 lir; Sinigoj Antonija 2.000 lir; N. N. 10.000 lir; G. M. 5.000 lir; J. M. 10.000 lir; D. K. 5.000 lir; družbenica Paoletti Marija 25.000 lir; Metlikovec Iv. 5.000 lir; Božič Ančka 10.000 lir; N. N. 10.000 lir; družbenica I. H. 50.000 lir; družbenica N. N. 100.000 lir; Gallo Karla 10.000; nabirka v družbi 71.450 lir.

Za Slovenik v Rimu: N. N. iz Gorice 40.000 lir; A. H. vd. P., za oltarni zvonček v Sloveniku 62.000 lir; Z. M. 50.000 lir; N. N. 5.000 lir; S. P., Pevma, 5.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

LISTNICA UREDNIŠTVA

Zaradi praznika Gospodovega vnebohoda bomo prihodnjo številko našega lista paginirali en dan prej, t.j. v terek, 13. maja popoldne. Vsi dopisi naj bodo na uredništvu »Katoliškega glasa« tisti dan vsaj do 9. ure zjutraj.

Prošnja dveh irskih visokošolcev

Dva irska visokošolca, ki študirata slovensčino in italijanščino na univerzi v Belfastu (Severna Irska), se želita zaposliti v poletnih mesecih od julija do oktobra v naši pokrajini z namenom, da se izpopolnita v obeh jezikih, najraje v kakem hotelu na jadranski obali. Zainteresirani naj bi ponudbe čimprej poslali na upravo našega lista.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L 70, osmrtnice L 100, več 8% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

Glasbena skupina veselih fantov »Jana« iz Števerjana, ki je z veselimi vizami odprla letošnje prvomajsko slavlje v Števerjanu